

İŞÇİ PARTİSİ YOLUNDA POLİTİKA

Bugün sessiz kalan, yarım işsiz kalır

Haydi Paşabahçe işçileriyle dayanışmaya !

1991 yılı içinde metalürji işçileri, hava işçileri, tekstil işçileri, değişik işkollarından irili-ufaklı birçok işyerinde çalışan sayıları yarım milyona ulaşan işçi işten atıldı. Bugün sırada Cam işçileri var.

Uzun bir grevin ardından ölmeyecek kadar bir ücret elde etmenin mutluluğuyla işbaşına dönen Cam işçisi, bu kez karşısında Türkiye'nin ve Dünya'nın sayılı holdingleri arasında yer alan Cam Holding'i buldu. İş Bankası, devlet ve bir bütün olarak tekelci burjuvazi, kaşıkla verdiği kepçeyle almanın en kolay yolunu, zar zor ekme parasını kazanmış işçileri kapiya koymakta buldu.

İşareti zaten "işçilerin düşmanı" vermişti. İşçi ücretlerine yapılan zamları enflasyonun kaynağı gösterme alışkanlığını MESS patronluğundan beri sürdüren "Çankaya'nın şişmanı" patronlara en kısa yolun zam yapmamak, zam yapmak zorunda kalırlarsa da toplu işten çıkarmaya gitmek olduğunu tüm halkın önünde ilan etmişti. Cam Holding'in de bahanesi hazır: Yeni teknoloji geldi, eskimiş işçiler kapiya! İş taşı-

rona devretmek mi yeni teknoloji? Küçük küçük işyerlerine iş dağıtmak mı? Yalancının mumu yatıya kadar bile yanmıyor! Hem yeni teknoloji geldiyse ne âlâ! Daha kısa sürede çalışmayla işçiler daha fazla üretecek demektir. O halde Cam işçisinin daha kısa süreli iş günü ve erken emeklilik istemlerine neden karşı çıkılıyor?

Cam işkolundaki toplu sözleşmeden sonra Sinop, Mersin, İstanbul Çayırova, İstanbul Paşabahçe, İstanbul Teknik Cam, Trakya

Cam ve Kırklareli Cam fabrikalarından bini aşkın işçi topluca işten çıkartıldı. Bu toplu işçi çıkarımında ilk sırayı 630 kişiyle Paşabahçe aldı. 24 Temmuz'da, 630 Paşabahçe işçisinin eline "13. maddeye göre işten atıldınız" diyen tebligatlar ulaştı. Oysa Paşabahçe işçisi, tek toplu işten çıkarma olmasın diye 8 yerine 6 saatlik işgünü ve 4 saatlik vardiya sistemini kabul etmiş, 2 saatlik ücretinden vazgeçmişti. İşte patronun sözüne bu kadar güvenilebilirdi.

Gerçekten de 12 Eylül 1980 sonrasında devletle iyiden iyiye içiçe geçmiş tekeller patronlar, değil verdikleri söz-

Türkiye'nin tüm emekçilerinin direnişidir. Emekçiler, tüm çalışanlar, bu direnişi desteklediğinizi ortaya koymak için her yolu deneyin.

Paşabahçe işçisinin direnişi, emeği ve alınteriyle geçinen herkesin direnişidir. "Kurtulmak yok tek başına, ya hep beraber ya hiçbirimiz" diyen, "Babalar işsiz, çocuklar aç" diyen ve bunun için fabrikada sabahlayan Paşabahçe işçisiyle, fabrikanın önünde yatan kadını, kızı, çocuğuyla dayanışmayı yükseltin!

Zafer Paşabahçe işçisinin olacaktır! Bu inançla haydi, mücadeleciler, kararlı ve onurlu Paşabahçe işçileriyle dayanışmaya!

● **Sendikalar, sendikalar şubeler platformu, kurultay girişimcileri, işyeri komiteleri, Paşabahçe direnişini üretimden gelen gücünüzü kullanarak destekleyin!**

● **Bütün Paşabahçe'yle somut dayanışmaya !**

● **İşçiler derhal işe alınmalıdır !**

leri tutmak, söylediklerinin kanun olduğu bir ortamın rahatlığı içinde hareket etmeye alışmışlardı. Bu kez de yine aynı rahatlıkla Paşabahçe'yi Paşabahçe yapan emekçiyi çoluğuyla çocuğuyla açlığa mahkum edivermişti. Sanıyordu ki "ben yaptım oldu!"

Ama her istediklerinin gerçekleşmeyeceğini Paşabahçe işçisi gösterdi. 25 Temmuz'dan beri Cam işçileri, işten atılan arkadaşlarının çalışma hakları için fabrikada direniyorlar.

Direniş ailelerin, bölgenin Tekel ve Belediye işçilerinin, esnafın dayanışmasıyla sürüyor. Kepenkler iniyor, fabrika önünde bir şenlik yaşanıyor.

Paşabahçe işçisi yekvücut olmayı bildiği gibi, yılların içinden gelen tecrübelerine dayanarak direnişi örgütlemeyi de biliyor. Direnişe kalktığı 25 Temmuz gününden başlayarak işçilerin aralarından oluşturdukları işçi Komitesi, bu haklı kavganın başarıya ulaşması için geceli gündüzlü çalışıyor. Diğer işçilerle, esnafı dayanışmanın yükseltilmesinde, bu komitenin belirleyici rolü oluyor.

Paşabahçe işçisi, bugün öncelikle tüm Cam işkolundaki işçilerin, aynı zamanda bir bütün olarak Türkiye işçi sınıfının ekmek ve onuru için mücadele ediyor. En kutsal hakkının, çalışma ve yaşama hakkının alçakça çiğnenmesine karşı direniyor.

Paşabahçe işçisinin direnişi, Türkiye işçi sınıfının direnişidir.

Tüm işkollarındaki işçiler, Paşabahçe işçisinin direnişine omuz verin. Patronlara, onların devletine karşı sınıf kardeşlerinizle birlikte olduğunuzu, somut ve fiili desteğinizi gösterin. Üretimden gelen gücünüzü kullanın.

Paşabahçe işçisinin direnişi,

